

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/182/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120220669
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6120220669.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Platiť sa oplatí s.r.o., IČO: 45684618, so sídlom: Mostová 2, 811 02 Bratislava, zast.: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 44250029, Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, proti povinnému: A. B., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. XXX/XXX, XXX XX D., o vymoženie 238,23 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Mária Nogová, so sídlom exekútorského úradu Hroncova 1, 040 01 Košice, pod sp. zn. 412EX 75/20, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp zn. 54Ek/182/2020 zo dňa 29.04.2025, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/182/2020 zo dňa 29.04.2025 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený a povinný **n e m a j ú** nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/182/2020 zo dňa 29.04.2025.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 27.01.2020, domáhal od povinného vymoženie 238,23 EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Platobný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16Csp/67/2017 zo dňa 05.06.2017 (ďalej ako „exekučný titul“). Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu, vydal dňa 04.02.2020 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Mária Nogová, so sídlom exekútorského úradu Hroncova 1, 040 01 Košice (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 412EX 75/20.

2. Súdny exekútor vydal dňa 15.04.2025 upovedomenie o zastavení exekúcie a výzvu na zaplatenie náhrady výdavkov, ktorým zastavil exekúciu podľa § 61n ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) z dôvodu, že pri exekúcii vedenej na majetok povinného sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora.

3. Uznesením sp. zn. 54Ek/182/2020 zo dňa 29.04.2025 súd námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov súdneho exekútora podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku zamietol. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že v podaných námietkach môže účastník argumentovať jedine tým, že exekútor nedostatočne zistil majetkové pomery povinného a jeho skutočná majetková situácia neopodstatňuje zastavenie exekúcie pre nemajetnosť. Ustanovenie § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku považuje za dôvod pre zastavenie exekúcie nezistenie majetku, ktorý je možné zexekvovať v danom exekučnom konaní (tzn.

relatívna nemajetnosť), a nie neexistenciu akéhokoľvek majetku povinného, čiže absolútnu nemajetnosť. Povinnosť exekútora vydať upovedomenie o zastavení exekúcie z uvedeného dôvodu vzniká, ak nezistil zexekvovateľný majetok povinného v hodnote postačujúcej aspoň na úhradu trov exekútora do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku povinného. Dôvodom pre zastavenie exekúcie teda je situácia, keď uplynulo päť rokov od začatia exekúcie (predpokladá sa, že exekútor začal konať okamžite) alebo od posledného zexekvovania majetku. Dikcia obsiahnutá v § 61n ods. 1 písm. d) formuluje relatívnu nemajetnosť, tzn. nemajetnosť z pohľadu konkrétneho exekučného konania, a ak by zákon vyžadoval nemajetnosť absolútnu, snaha zákonodarcu regulovať dĺžku trvania exekúcií, ktoré nemajú reálny výhľad na úspech, by nebola efektívna a neúmerne dlho by trvali aj exekúcie proti povinným, ktorí síce nie sú absolútne nemajetní, ale v ktorých nebude v dlhom časovom horizonte dosiahnutý žiadny výťažok. Súdny exekútor v priebehu exekúcie vykonal viaceré majetkové lustrácie povinného v medzirezortných evidenciách. Súd má za preukázané z vyjadrenia súdneho exekútora, že povinný vlastní - motorové vozidlo, a to: OSOBNÉ VOZIDLO ŠKODA, Ev.č. E., REG: 01.01.2001, lustráciou nebol zistený ďalší nehnuteľný majetok vo vlastníctve povinného, lustráciou bol zistený bankový účet povinného, avšak s nulovým zostatkom, lustráciou v Sociálnej poisťovni bol zistený zamestnávateľ povinného - dohoda o pracovnej činnosti-pravidelný príjem. Súd ďalej lustráciou v Sociálnej poisťovni zistil, že povinný je od 10.02.2025 zamestnaný u F. G., IČO: 55050956, pričom jeho vymeriavací základ je za mesiac 02/2025 vo výške 60,00 Eur, a za mesiac 03/2025 vo výške 50,00 Eur. Z uvedeného vyplýva, že vymeriavací základ nepresahuje výšku životného minima a súdny exekútor nemohol vymôcť nárok oprávneného zrážkami zo mzdy. Ak oprávnený disponoval informáciou o existencii zexekvovateľného majetku povinného, mohol túto informáciu poskytnúť súdnemu exekútorovi. Upovedomenie o zastavení exekúcie bolo vydané dňa 15.04.2025, teda po uplynutí lehoty piatich rokov od začatia exekúcie. Súd v exekučnom konaní po preskúmaní spisového materiálu mohol konštatovať právny záver, že upovedomenie o zastavení exekúcie bolo vydané súdnym exekútorom dôvodne. Súdny exekútor po riadnom zistení majetkových pomerov povinného dospel k právnemu záveru, že povinný nedisponuje hnuťelným alebo nehnuteľným majetkom, inými právami, pohľadávkami alebo iným zexekvovateľným majetkom, z ktorého by bolo možné uhradiť čo i len trovy súdneho exekútora v tomto exekučnom konaní. Teda súdny exekútor postupoval v zmysle zákona správne, keď podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil exekúciu. Výkon exekučnej činnosti spadá do kompetencie súdneho exekútora pričom súdu nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by súdny exekútor pri výkone svojej činnosti svoje povinnosti porušil. K námietke oprávneného, že zo správ súdneho exekútora nevyplýva, že by exekútor vykonal aj fyzické zisťovania hnuťelného majetku povinného alebo že by exekútor žiadal o súčinnosť tretie osoby ktoré by mohli mať informácie o majetku povinného, prípadne osoby s povinným žijúce v spoločnej domácnosti, resp. vykonal ďalšie úkony za účelom zistenia majetku povinného, ktoré umožňujú ustanovenia zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, a že nie je v správach súdneho exekútora uvedené, že by v prípade ak povinný neposkytol exekútorovi súčinnosť podľa § 40 Exekučného poriadku alebo nepredložil vyhlásenie o svojom majetku podľa § 41 Exekučného poriadku, o ktorého úplnosti by nemohli byť vzhľadom na nami vyššie uvedené skutočnosti odôvodnené pochybnosti, použil súdny exekútor donucovacie opatrenia podľa § 43a a nasl. Exekučného poriadku súd uviedol, že v prípade, ak oprávnený nesúhlasil s postupom súdneho exekútora pri výkone exekúcie, mal právo podať sťažnosť na Slovenskú komoru exekútorov v zmysle § 218a Exekučného poriadku. Súd nemá právomoc prešetrovať postup súdneho exekútora pri výkone exekúcie. K námietke oprávneného, že v prípade povinného ktorý je fyzickou osobou však možno predpokladať, že takáto osoba, ktorá musí mať z čoho žiť, musí mať príjem a to možno aj mimo oficiálnych príjmov od zamestnávateľov, vyplácaných povinnému v hotovosti, a spravidla aj má hnuťelný majetok vo svojom obydľí podliehajúci exekúcii, je potrebné upozorniť na skutočnosť, že § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku považuje za dôvod pre zastavenie exekúcie nezistenie majetku, ktorý je možné zexekvovať v danom exekučnom konaní (tzn. relatívna nemajetnosť), a nie neexistenciu akéhokoľvek majetku povinného, čiže absolútnu nemajetnosť.

4. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že napriek rozsiahlemu a opakujúcemu sa popisu spôsobom zisťovania majetku, ktoré exekútor využil a majetku povinného, ktorý exekútor zistil, v odôvodnení napadnutého uznesenia exekučný súd nezistil a ani zo spisu nie je možné zistiť, či exekútor vykonal osobné zisťovania hnuťelného majetku v obydľí povinného alebo inde. Súdny exekútor vykonal iba lustrácie elektronicky prístupných registrov, resp. dopyty na orgány a inštitúcie a to vrátane dopravného inšpektorátu, ale nie fyzické zisťovania na mieste samom a spísanie hnuťelného majetku podliehajúceho exekúcii v súlade s ust. § 114 a 115 Exekučného poriadku. Súdny exekútor tak v rozpore s bodom 15 odôvodnenia

napadnutého uznesenia nevykonala riadne zisťovanie všetkého majetku povinného a skutočnosť splnenia podmienky pre zastavenie exekúcie exekútorom pre nedostatok majetku tak nebola ani súdnym exekútorom ani súdom preukázaná a predmetné upovedomenie o zastavení exekúcie je predčasné a napadnuté uznesenie neprávne a v rozpore so zákonom. Práve zisťovanie aj hnuiteľného majetku povinného ako je napríklad televízny prijímač, mobilné telefóny, hotové peniaze nad 165 eur, cennosti, nábytok, počítače a notebooky, mapy, nebežné odevy a iný textil a podobne a ich speňaženie je odôvodnené za okolností, ak povinný nemá iný postihnuteľný majetok alebo príjmy a práve pri výške pohľadávky oprávneného v predmetnom exekučnom konaní, pre ktorú nie je primárne speňažovanie nehnuteľností alebo iného vysoko hodnotného majetku, ak by ho oprávnený aj vlastnil. Za právne nerelevantné a nesprávne považujú tvrdenie súdu, že ak oprávnený nesúhlasí s postupom súdneho exekútora pri výkone exekúcie, má právo podať sťažnosť na slovenskú komoru exekútorov s tým, že súd nemá právomoc prešetrovať postup súdneho exekútora pri výkone exekúcie. V tomto smere oprávnený poukázal na ust. § 32 Exekučného poriadku a teda dohľadové oprávnenie súdu voči súdnemu exekútorovi. Navyše nejde o nejaké prešetrovanie postupu exekútora, ale skutkové zisťovanie naplnenia podmienok zákona pre zastavenie exekúcie, keď exekútor exekúciu zastavil, načo má súd výsostnú právomoc a v rámci získavania dôkazov pre svoje rozhodnutie vo veci je oprávnený žiadať súčinnosť a získavať podklady od kohokoľvek v súlade s Civilným sporovým poriadkom. Súdny exekútor podľa názoru oprávneného nevykonala vyššie uvedené zisťovania majetku, a že podmienky zákona pre zastavenie exekúcie exekútorom neboli splnené, jedná sa teda o tvrdenie negatívnej skutočnosti, ktorej opak musí preukázať súdny exekútor. Navyše z exekučného spisu ako zistil aj súd skutočne nevyplýva, že by predmetné zisťovanie hnuiteľného majetku exekútor vykonala. Oprávnený má za to, že je spravodlivé, aby v právnom štáte oprávnený, ktorému bol nárok priznaný právoplatným exekučným titulom mohol očakávať riadne a dôkladné vykonávanie exekúcie bez toho, aby sám musel kontrolovať a dohliadať na činnosť exekútorov, ktorí majú na výkon exekúciou monopol, exekučné veci sú im náhodne pridelené a sú štátom poverené ako osobitne odborne spôsobilé a zmocnené osoby. Tiež sa nemá stať pravidlom spôsob vykonávania exekúcie formálnym spôsobom v rámci ktorého exekútor iba od stola dožiada orgány a inštitúcie pri negatívnom výsledku zastaví exekúcie a inkasuje náhrady podľa vyhlášky.

5. Súdna exekútorka sa k námietkam oprávneného písomne vyjadrila listom zo dňa 27.06.2025 v spojení s doplňujúcim vyjadrením zo dňa 15.08.2025, pričom vo svojom stanovisku uviedla, že v rámci exekučného konania prostredníctvom lustrácií: - lustráciou bol zistený hnuiteľný majetok – motorové vozidlo vo vlastníctve povinného a to: osobné vozidlo Škoda ev. č. E. XXX H., reg: 01.01.2000-vyradené z premávky, lustráciou nebol zistený nehnuteľný majetok vo vlastníctve povinného, bol zistený bankový účet povinného s nulovým zostatkom, v Sociálnej poisťovni bol zistený zamestnávateľ povinného – dohoda o pracovnej činnosti – pravidelný príjem s nepostihnuteľnou výškou, povinnému bola zaslaná výzva na vyhlásenie majetku § 41 – ktorú si neprevzal. Povinný A. B. na adrese trvalého pobytu C. I. XXX/XXX, D. nebol zastihnutý i keď niektoré zásielky mu boli poštovým podnikom na uvedenej adrese doručené. Súdna exekútorka navštívila osobne mesto Nálepko a bolo zistené, že nikto z oslovených obyvateľov v blízkosti adresy Hlavná č. 404/172 Nálepko nevedel poskytnúť informáciu, kde by povinný mohol byť zastihnuteľný a či má v obci majetok. Súdna exekútorka zotrvala na dôvodnosti vydania upovedomenia o zastavení exekúcie.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

8. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Súd po zistení, že sťažnosť oprávneného voči napádanému rozhodnutiu bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná.

13. Podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku pri fyzickej osobe je predpokladom zastavenia exekúcie pre nemajetnosť nezistenie majetku exekvovateľného v tomto exekučnom konaní po dobu piatich rokov, nie absolútna nemajetnosť. Ak teda po dobu piatich rokov (od začatie exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku) nebude zistený ďalší existujúci exekvovateľný majetok povinného, úlohou exekútora je zastaviť exekučné konanie upovedomením o zastavení exekúcie.

14. Pre vyvodenie záveru o nemajetnosti povinného je postačujúce zistenie jeho relatívnej nemajetnosti, t.j. nemajetnosti z pohľadu konkrétneho exekučného konania a nie nemajetnosti absolútnej. Zistenie relatívnej nemajetnosti ako dôvodu zastavenia exekúcie môže nastať len v konkrétnom exekučnom konaní. Dôvodom zastavenia exekúcie je preto nezistenie majetku, ktorý je možné zexekvovať v danom exekučnom konaní a nie neexistencia akéhokoľvek majetku povinného, či jeho absolútna nemajetnosť. Oprávnený tak môže mať za to, že povinný disponuje majetkom, z ktorého by bolo možné uspokojiť jeho pohľadávku, avšak ak sa vykonanými lustráciami zistí, že povinný nedisponuje ani po dobu piatich rokov takým majetkom, ktorý by mohol byť postihnutý danou exekúciou, nemožno prijať iný záver než ten, že povinný je v zmysle ust. § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku nemajetný a že je tu daný dôvod na zastavenie exekúcie súdnym exekútorom.

15. Vydaniu upovedomenia o zastavení exekúcie z dôvodu podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku však musí predchádzať náležité šetrenie majetkových pomerov povinného vykonané súdnym exekútorom.

16. Súd sa v danom prípade nestotožňuje so záverom a stanoviskom vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení, že ak oprávnený nesúhlasí s postupom súdneho exekútora pri výkone exekúcie má právo podať sťažnosť na Slovenskú komoru exekútorov. Predpokladom vydania upovedomenia o zastavení exekúcie z dôvodu podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku je skutočnosť, že pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Okrem uplynutia lehoty 5 rokov je právne relevantnou skutočnosťou nezistenie majetku alebo príjmov povinného, ktorému predchádza šetrenie vykonané súdnym exekútorom. Keďže proti upovedomeniu o zastavení exekúcie z dôvodu podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku sú prípustné námietky v zmysle ust. § 61n ods. 4 Exekučného poriadku, je teda oprávnením a zároveň povinnosťou súdu zistiť, či súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení exekúcie správne a či ním deklarované skutočnosti odôvodňujú záver o zastavení exekúcie. Tejto zodpovednosti sa nemôže exekučný súd zbaviť odkázaním oprávneného na Slovenskú komoru exekútorov.

17. Na druhej súd udáva, že súdny exekútor nemá pri postupe podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku na výber, ale naopak je povinný vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, ak sú splnené zákonom normované podmienky. Objektívne zhodnotenie majetkových pomerov povinného, podloženie zistených skutočností písomnými dôkazmi a vyvodenie záveru o možnosti či nemožnosti vykonania exekúcie v závislosti od majetkových pomerov povinného, patrí do kompetencie súdneho exekútora. Súdny exekútor je pri tom povinný vykonávať túto činnosť podľa Exekučného poriadku s odbornou starostlivosťou, s využitím všetkých svojich skúseností a odborných vedomostí. Výkon exekučnej činnosti spadá do kompetencie súdneho exekútora. Spôsob vykonania exekúcie určuje exekútor tak, aby bol primeraný vymáhanej povinnosti a aby hodnota zabezpečeného majetku povinného zodpovedala hodnote vymáhanej povinnosti. Exekučný súd nie je subjektom oprávneným na skúmanie majetkových pomerov povinného, ktorého skúmanie má prebehnúť pred súdnym exekútorom a do činnosti súdneho

exekútora zasahuje v prípade vážnych zistení a nezrovnalostí (ust. § 32 Exekučného poriadku). S poukazom na vyššie uvedené bolo teda v predmetnej exekúcii úlohou súdneho exekútora, aby vykonanou lustráciou zistil majetkové pomery povinného a zvolil taký spôsob uspokojenia vymáhanej povinnosti, aby bol k nej primeraný. Pokiaľ súdny exekútor v rámci zisťovania majetkových pomerov povinného nezistil žiadny exekvovateľný majetok a od začatia exekúcie uplynulo 5 rokov, bol povinný postupovať v zmysle § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku a vydať upovedomenie o zastavení exekúcie.

18. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd prvej inštancie nemôže s argumentáciou oprávneného súhlasiť. Ďalšie vedenie exekúcie nemôže byť založené len na pravdepodobnej existencii majetku povinného, resp. na tom, že súdny exekútor podľa oprávneného nevykonal všetky jemu dostupné možnosti vykonania exekúcie. V tejto súvislosti súd zároveň udáva, že súdny exekútor ani nie je povinný vykonať fyzické zisťovanie v mieste bydliska povinného, ktoré navyše v predmetnom konaní aj realizoval. Tento spôsob vykonania exekúcie zvolí len v prípade, ak predpokladá, že v mieste bydliska povinného sa budú nachádzať hnutelné veci vyššej hodnoty. Bolo by totiž v rozpore s princípom hospodárnosti, účelnosti a efektívnosti, ak by miestne zisťovanie vykonával vždy a spisoval by aj také hnutelné veci, ktorých predajom by neuspokojil ani len trovy exekúcie. Nie každý televízny prijímač, počítač, mobilný telefón či iné hnutelné veci sú totiž predajné tak, ako sa zrejme domnieva oprávnený. Tu totiž nemožno ignorovať ekonomickú realitu života fyzických osôb v Slovenskej republike a predstavu oprávneného o nutnosti vykonania mobiliárnej exekúcie možno označiť za iluzórnu. Treba tiež doplniť, že vedomosť o majetkových pomeroch povinného súdny exekútor v súčasnej dobe môže získať nielen fyzickým zisťovaním, ale aj prostredníctvom internetu či sociálnych sietí. Súdny exekútor si tak vie urobiť predstavu o majetkových, príjmových a sociálnych pomeroch povinného aj bez zisťovania v mieste bydliska povinného, pričom pri kreovaní tohto úsudku vychádza aj zo svojich dlhoročných skúseností. Následne, exekučný súd sa na tento úsudok súdneho exekútora spolieha, keďže ako už súd uviedol vyššie, súdny exekútor je odborne spôsobilou osobou a do jeho činnosti súd zasiahne len v prípade vážnych zistení a nezrovnalostí, ktoré sú založené na objektívnych skutočnostiach. Domnienka oprávneného, že by sa v mieste bydliska povinného mohli nachádzať hodnotné hnutelné veci, však nie je podložená žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami. Práve naopak, šablónovitosť a všeobecnosť podanej sťažnosti (oprávnený sťažnosť s rovnakým obsahom totiž podal vo viacerých exekučných veciach) evokuje skôr snahu oprávneného len zbaviť sa resp. oddialiť povinnosť úhrady trov exekučného konania.

19. Súd prvej inštancie má jednoznačne za to, že pokračovať v exekúcii má význam len pri existencii reálneho majetku, ktorý možno reálne speňažiť a za súčasného splnenia podmienky, že výťažok z tohto speňaženia postačí aspoň na trovy exekúcie. V opačnom prípade je nutné konštatovať, že hoci povinný môže vlastniť (resp. vlastnil) majetok za stavu, že tento majetok nespeňažiteľný alebo speňažiteľný len za veľmi malú hodnotu, treba nevyhnutne dospieť k záveru o nemajetnosti povinného.

20. Ako už súd vyššie konštatoval, súdny exekútor nemá pri postupe podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku na výber, ale naopak je povinný vydať upovedomenie o zastavení exekúcie ak sú splnené zákonom stanovené podmienky. Vydanie upovedomenia teda nespočíva na jeho vôli. Aj pre súdneho exekútora by bolo výhodnejšie, pokiaľ by povinný nejaký majetok mal, tento majetok speňažil, pretože z toho výťažku súdnemu exekútorovi vzniká nárok aj na odmenu vo výške 20% z vymoženého, pričom pri zastavení exekúcie má nárok len na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 60 eur (+DPH), ktorá náhrada v zásade nepokryje v celom rozsahu skutočné náklady súdneho exekútora, ktoré mu vznikajú v súvislosti s vedením exekúcie.

21. Súdny exekútor, ani súd však nie je garantom existencie majetku povinnej osoby a súčasťou práva na súdnu ochranu nie je aj právo na skutočné, reálne vymoženie pohľadávky. Pokiaľ povinný nedisponuje zodpovedajúcim majetkom umožňujúcim vymoženie pohľadávky, súdny exekútor ani súd za uvedený objektívny stav zodpovednosť nenesú. Súd nespochybňuje oprávnenie oprávneného podať návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ disponuje vykonateľným exekučným titulom (a to aj opakovaný návrh za predpokladu, že na strane povinného dôjde k budúcnosti k zmene prípadných majetkových pomerov – existencie zexekvovateľného majetku). Zároveň však spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie predchádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov ako vymožením uloženej povinnosti.

22. Na záver súd poznamenáva, že podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

23. Súdny exekútor podľa názoru súdu dostatočne preukázal úkony, ktoré vykonal, vrátane šetrenia na mieste samom (v mieste trvalého bydliska povinného) a ktoré viedli k záveru, že nebol zistený majetok, ktorý by bol súdnym exekútorom v exekúcii postihnuteľný. Skutočnosť, že sa s uvedenými závermi oprávnený nestotožňuje však nezakladá dôvod na zrušenie súdnym exekútorom vydaného upovedomenia o zastavení exekúcie.

24. So zreteľom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je vecne správne a preto sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/182/2020 zo dňa 29.04.2025 ako nedôvodnú zamietol.

25. O trovách konania súd rozhodol tak, že oprávnený ani povinný nemajú nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podanou sťažnosťou oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.54Ek/182/2020 zo dňa 29.04.2025. Oprávnený si v podanej sťažnosti nárok na náhradu trov konania neuplatnil, povinnému nárok na náhradu trov konania nevznikol (sťažnosť oprávneného mu na vyjadrenie zaslaná nebola).

26. Navyše súd konštatuje, že právna úprava trov exekúcie je v Exekučnom poriadku v zásade komplexná, pričom Civilný sporový poriadok je možné aplikovať len na tie momenty exekučného konania, ktoré nie sú Exekučným poriadkom upravené komplexne (napr. § 255 CSP zásada úspechu a neúspechu). Exekučný poriadok v pozícii *lex specialis* vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania a následne jednotlivé zložky trov týchto subjektov vymedzuje Exekučný poriadok v § 195 až 199g taxatívnym spôsobom, spolu s pravidlami pre ich uplatnenie a (prípadnú) náhradu. Keďže sa jedná o taxatívny výpočet, náklady iných subjektov, ale ani iné náklady nominovaných subjektov nemožno považovať za trovy exekučného konania (Števec, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2018, s. 814). V ustanovení § 199a Exekučného poriadku zákon taxatívnym spôsobom ďalej vymenúva, čo považuje za trovy účastníkov konania, a teda na strane oprávneného sú to výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky za zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie; na strane povinného sú to výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie. Účastník konania teda môže vynaložiť aj akékoľvek iné výdavky, ale zákon pri nich ani neuvažuje o možnej náhrade v exekučnom konaní. Uvedené plne korešponduje aj s právnou úpravou obsiahnutou v § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v zmysle ktorého v rámci exekúcie možno priznať náhradu trov právneho zastúpenia len za tie úkony, ktoré sú tu uvedené, a to prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu (pod čo treba subsumovať aj návrh na zastavenie exekúcie), zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu. Ako je z uvedeného zrejmé, zákonodarca mal jednoznačne spomenutou právnou úpravou za to, aby trovy v rámci exekučného konania boli minimalizované na maximálnu možnú mieru tak, aby bolo zachované právo na súdnu ochranu a právnú pomoc účastníkov, čo zodpovedá aj charakteru exekučného konania ako konania vykonávacieho. V priebehu exekučného konania sa nepredpokladá existencia nových a závažných skutočností, ktoré by si vyžadovali iné ďalšie úkony, ako tie ktoré sú uvedené v § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné
202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§